

Nutriční hodnota dřevin pro dobytek jako hybatel krajiny v průběhu holocénu

Dřeviny a jejich význam pro krmení dobytka v pravěku a středověku

Směry vývoje vegetace v průběhu holocénu jsou připisovány změnám klimatu, případně souvisejícím jevům, jako je např. rozvoj patogenů způsobujících onemocnění jilmu. V souvislosti s odlesňováním krajiny bývá zmiňován i vliv velkých býložravců, převážně však volně žijících. Celoroční pastva dobytka v lese i na polích po sklizni, případně vědomá sklizeň listů dřevin (tzv. letninování) se však jeví jako další významný hnací mechanismus vývoje vegetace. Preferenční pastva vybraných dřevin z důvodu jejich vysoké nutriční hodnoty je v přímém souladu se zaznamenanými výkyvy výskytu jilmu, buku, habru či břechťanu v Evropě. Adaptace skotu na kvalitu výživy v průběhu roku byla také významným prvkem v domestikačním procesu.

Prof. RNDr. Michal Hejcman, Ph.D. et Ph.D.

je absolvent Přírodovědecké fakulty JČU v Českých Budějovicích (obor geobotanika, RNDr.), Fakulty životního prostředí ČZU v Praze (obor ekologie, Ph.D.) a Přírodovědecké fakulty UK v Praze (obor botanika, Ph.D.). V současnosti studuje archeologii na Filozofické fakultě UHK na téma Využití přírodovědných metod v archeologii. Na Fakultě životního prostředí ČZU v Praze je vedoucím týmu environmentální archeologie. Také pracuje ve Výzkumném ústavu rostlinné výroby v Praze Ruzyni.